

Modsætning til det ærede kongevalgte Medlems Forslag. Flertallets § 0 byder jo nemlig 5 Aar paa Trangstedet og 10 Aar paa et tidligere Opholdssted som betingende Forsørgelsesretten, medens det ærede kongevalgte Medlem paa begge Steder forlanger 10 Aars Ophold, og medens den nuværende Regel har 5 Aar helt igiennem. Nu er det aabenbart, at 5 og 10 ligger nærmere ved 5 og 5 end 10 og 10 gjør det, og jeg vil altsaa til de Herrer, som ynde det nuværende System fremfor det ny fremkomne, anbefale Vedtagelsen af Flertallets § 0. Det maa være mig tilladt endnu at gjøre en kort Bemærkning til Forsvar for den saa meget miskjendte og saa haardt angrebne § 00. Jeg tror, at her, som saa ofte, gjælder det, at man lettest forsvarer en Ting, idet man angriber dens Modsætning, og jeg skal følge denne Taktik. Det forekommer mig klart af de forskjellige Ytringer, der ere faldne i Salen, at det fra alle Sider paa en enkelt Undtagelse nær erkjendes, at der i Virkeligheden drives megen Misbrug rundt omkring i Kommunerne med Uintetiggjørelsen af Forsørgelsesrets Erhvervelse for at fri Kommunen for en Udgift derved, at man vælter denne over paa en anden. Man har nævnt de forskjellige Maader, hvorpaa Kommunerne fri sig for denne Udgift. Der er blevet nævnt den Maade, at man fordriver de Fattige ved at lukke alle Døre for dem, der er blevet nævnt den Maade, at man paa anden Vis formaar dem til at flytte over Grændsen og derved frier sig for dem, men der er en Maade, mine Herrer, som er den letteste og simpleste, og som jeg tror at kunne siges bliver langt hyppigere anvendt, og det er den, at man formaar Bedkommende til at modtage en Fattighjælp, spænd Forsørgelsesretten er erhvervet paa Stedet. Der hører jo ikke mere til at afbryde Forsørgelsesrettens Erhvervelse efter det nu gjældende System, end at man, hver Gang ved Enden af de 5 Aar, formaar Manden til at modtage en Fattigunderstøttelse. Derved er den paa begyndte Erhvervelse af Forsørgelsesretten afbrudt. Hver Gang Forsørgelsesretten er nærved at være erhvervet, befrier Kommunen sig paa denne Maade fuldstændig fra at faae Individet under Forsørgelse. Saaledes forholder det sig efter det nuværende System. Saaledes vil det komme til at forholde sig efter Regjeringens Forslag, og efter Mindretallets Forslag og tillige nøiagtig paa samme Maade, hvis man vedtager det ærede 6te kongevalgte Medlems Forslag, thi den eneste Maade, hvorpaa der gennem Opholdet erhverves Forsørgelsesret, er den, at Opholdet har været vedvarende, uafbrudt og selvfølgelig. Det Exempel, jeg anførte paa, hvorledes Forsørgelsesrettens Erhvervelse under det nuværende System hindres, vil ogsaa gjælde ganske nøiagtigt efter det ærede 6te kongevalgte Medlems Forslag. Han har blot 10 Aar i Stedet for 5 Aar, men dette er kun en Lettelse for Kommunen, thi det er da kun

hvert 10de Aar, at den behøver at række denne milde Gave for med fuld Sikkerhed at befri sig for Bedkommende. Overfor Regjeringens og Mindretallets Forslag forholder det sig ganske paa samme Maade. Man vil sandsynligvis ikke gjøre sig den Umage at drive den 50aarige Mand bort, forinden han erhverver Forsørgelsesret, nei, man vil kun i hans 49de Aar formaa ham til at modtage en mild Gave af Kommunen. Dermed er hans Forsørgelsesrets Erhvervelse i Kommunen brudt. Jeg ser ikke rettere, end at det eneste Middel mod denne Omgaaen af Lovforslagets Bestemmelser netop ligger i Udvalgets Flertals § 00; thi kun gennem denne kan Forsørgelsesret erhverves, uden at den uafbrudt har vedværet i længere Tid. Der kommer de sammenlagte Ophold i Betragtning, og der vil altsaa Kommunen kun kunne opnaa gennem en Understøttelse at befri sig for Individet derved, at den gjentager det hvert eneste Aar, med andre Ord ved at tage ham som Fattiglem; thi kun det Aar, i hvilket han har modtaget Fattighjælp, tæller fra, de andre ikke. Jeg har troet at skulde den forfulgte § 00 dette forsvare. Jeg tilstaa imidlertid, at jeg, efter hvad der hidtil er fremkommet her i Salen, ikke har noget synderligt Haab om, at det det derved skulde være lykkes mig at redde denne Paragraf; men skulde den falde, vilde jeg meget ønske, at skarpsindige Hoveder vilde anstrenge sig for at finde en Maade til at neutralisere den Virkning af en tilbudt Fattiggave, som jeg nylig har omtalt som særdeles uheldig.

Formanden: Den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kredes har Ordet for en personlig Bemærkning.

Ogenbøll: Jeg skal gjøre den ganske kort. Det er naturligvis blot et Svar paa en lille Bemærkning om den forfulgte Paragraf, idet den ærede Landsthingsmand, der nu fattede sig, sagde, at akkurat de samme grelle Exempler kunne opstilles under de nuværende Forhold som efter denne Paragraf. Jeg vil kun svare dertil, at det kunne de ikke. Ganske vist vil det Tilfælde altid kunne indtræffe, naar man tager en lang Narrække, at en Person kan blive forsørgelsesberettiget paa et Sted, hvor han har været i 5 Aar for mange Aar siden; men efter det nuværende System kan der ikke paavises Tilfælde, hvor der brydes med Principet. Det vil imidlertid absolut ske efter § 00. Denne Paragraf gaar nemlig ud fra, at en Person skal være forsørgelsesberettiget der, hvor han har opholdt sig længst, og jeg har paavist og vil paavise, at dette maasse vil ske i de halve Tilfælde, at han ikke bliver forsørgelsesberettiget der, hvor han har opholdt sig længst, men at Forsørgelsen derimod beror paa ganske andre Omstændigheder, navnlig Tidbestemmelsen. Det ærede Medlem sagde, at Paragrafen jo var ren subsi-